

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 25/2022-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 133 Ústavy Slovenskej republiky o návrhoch navrhovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou Škubla & Partneri s. r. o., Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, IČO 36 861 154, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Martin Škubla, na obnovu konania vo veciach vedených Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 97/2012 (Rvp 816/2022) a sp. zn. III. ÚS 490/2015 (Rvp 868/2022) takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 816/2022 a pod sp. zn. Rvp 868/2022 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 816/2022.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie návrhov

1. Ústavnému súdu bol 22. marca 2022 doručený návrh navrhovateľa na obnovu konania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. III. ÚS 97/2012 (Rvp 816/2022) a bol pridelený sudcovi spravodajcovi Ivanovi Fiačanovi, ktorý je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2022 do 31. decembra 2022 (ďalej len „rozvrh práce“) členom štvrtého senátu ústavného súdu. Následne bol ústavnému súdu 29. marca 2022 doručený ďalší návrh navrhovateľa na obnovu konania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. III. ÚS 490/2015 (Rvp 868/2022) a bol pridelený sudcovi spravodajcovi Liborovi Duľovi, ktorý je členom štvrtého senátu ústavného súdu.
2. Vo veci vedenej pod sp. zn. III. ÚS 97/2012 ústavný súd nálezom z 20. novembra 2012 rozhodol, že základné práva navrhovateľa (v pôvodnom konaní pred ústavným súdom v pozícii sťažovateľa) na ochranu súkromia podľa čl. 19 ods. 2, na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základné

práva na ochranu súkromia podľa čl. 10 ods. 2, na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 a nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 a na ochranu súkromia podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Ntt-3-D-2879/2005 a jeho rozhodnutím z 23. novembra 2005 a v konaní vedenom pod sp. zn. Ntt-3-D-482/2006 a jeho rozhodnutím z 18. mája 2006 (spolu s rozhodnutím z 23. novembra 2005 ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) porušené boli, napadnuté rozhodnutia zrušil a navrhovateľovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia. V časti, v ktorej navrhovateľ v súvislosti s napadnutými rozhodnutiami namietal porušenie základného práva na neoprávnené zhromažďovanie, zverejňovanie alebo iné zneužívanie údajov o svojej osobe podľa čl. 19 ods. 3 ústavy a čl. 10 ods. 3 listiny, základného práva zaručujúceho listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochranu osobných údajov podľa čl. 22 ods. 1 ústavy, ako aj porušenie základného práva na nedotknuteľnosť obydlia zaručeného čl. 21 ods. 1 a 3 ústavy a čl. 12 ods. 1 a 3 listiny a práva na ochranu obydlia a domovú slobodu podľa čl. 8 dohovoru, ústavný súd jeho ústavnej sťažnosti nevyhovel.

3. Vo veci vedenej pod sp. zn. III. ÚS 490/2015 ústavný súd nálezom z 2. februára 2016 rozhodol, že základné práva navrhovateľa (v pôvodnom konaní pred ústavným súdom v pozícii sťažovateľa) na ochranu súkromia podľa čl. 19 ods. 2, na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, základné práva na ochranu súkromia podľa čl. 10 ods. 2, na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 a nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 38 ods. 1 listiny, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 a na ochranu súkromia podľa čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. Ntt-2-D-100/2006 a jeho rozhodnutím z 26. januára 2006 (ďalej len „rozhodnutie o súhlase“) porušené boli, predmetné rozhodnutie zrušil a navrhovateľovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia. V časti, v ktorej navrhovateľ v súvislosti s rozhodnutím o súhlase a postupom krajského súdu namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ústavný súd jeho ústavnej sťažnosti nevyhovel.

4. Navrhovateľ sa po vyčerpaní prostriedkov nápravy, ktoré mal k dispozícii pred vnútroštátnymi orgánmi, v častiach, v ktorých nebol úspešný, obrátil na Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) sťažnosťou č. 5831/12 zo 6. septembra 2012 (vo vzťahu ku konaniu pod sp. zn. III. ÚS 97/2012) a sťažnosťami č. 25592/2016 a č. 27176/16 zo 4. a 9. mája 2016 (vo vzťahu ku konaniu pod sp. zn. III. ÚS 490/2015).

5. Európsky súd pre ľudské práva svojím rozsudkom č. 58361/12 z 20. júla 2021, ktorý sa stal konečným 22. novembra 2021, rozhodol o zlúčení všetkých troch sťažností (výrok 1) a okrem iného vyslovil aj porušenie čl. 8 dohovoru „z dôvodu realizácie týchto troch súhlasov a uchovania primárneho materiálu z realizácie súhlasu 3 a sekundárneho materiálu z realizácie všetkých troch súhlasov zo strany SIS“ (výrok 3).

II. Spojenie vecí

6. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenie o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie, avšak v súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno v konaní o návrhu na obnovu konania pred ústavným súdom (čl. 133 ústavy a § 214 a nasl. zákona o ústavnom súde) použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

7. Podľa čl. II bodu 10 rozvrhu práce v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénu ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Za rovnakých podmienok môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do jeho pôsobnosti, ktoré boli pridelené rôznym sudcom spravodajcom. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr. O spojení ostatných vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov, rozhoduje príslušný senát ústavného súdu určený podľa bodu 5, a to na návrh sudcu spravodajcu vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne senát inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr.

8. Podľa čl. II bodu 5 rozvrhu práce na konanie vo veciach patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu je v jednotlivých prípadoch príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca, ktorému bola vec pridelená (§ 47 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

9. Podľa čl. II bodu 3.4 písm. a) a b) rozvrhu práce pracuje štvrtý senát ústavného súdu pri predkladaní pridelených vecí do senátu sudcom spravodajcom Liborom Duřom v zložení: Ladislav Duditř – predseda senátu, Libor Duřa, Miroslav Duriř a pri predkladaní pridelených vecí do senátu sudcom spravodajcom Ivanom Fiačanom v zložení: Ladislav Duditř – predseda senátu, Ivan Fiačan, Libor Duřa.

10. Na základe dôvodov uvedených vo vyhlásení sudcu a predsedu štvrtého senátu ústavného súdu Ladislava Duditřa (ktorý bol ako *ad hoc* sudca za Slovenskú republiku členom komory ESLP, ktorá rozhodovala vo veci sťažovateľa) ho ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 227/2022-5 zo 14. apríla 2022 vylúčil z konania a rozhodovania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 868/2022.

11. Podľa čl. III bodu 1 písm. b) rozvrhu práce neprítomného alebo vylúčeného predsedu štvrtého senátu zastupuje predseda tretieho senátu, ktorým je sudca Peter Straka.

12. Vzhľadom na skutočnosť, že oba návrhy navrhovateľa na obnovu konaní spolu skutkovo a právne súvisia, čo preukazuje aj to, že tri sťažnosti navrhovateľa proti Slovenskej republike boli zlúčené a bolo o nich rozhodnuté rozsudkom EŠLP z 20. júla 2021 konštatujúcim porušenie čl. 8 dohovoru, ústavný súd rozhodol tak, že veci vedené pod sp. zn. Rvp 816/2022 a sp. zn. Rvp 868/2022 spojil na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 816/2022 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

13. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

14. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. mája 2022

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky